

• **Αναπηρία**· **παραμόρφωση**· **μέλλον**· **έννοιες**· **αποζημίωση** κατ' **ΑΚ 931**· **προσδιοριστικοί παράγοντες**· **αυτοτελής αγωγή αποζημιώσεως λόγω αναπηρίας**. **Αναπηρία** συνιστά η έλλειψη της σωματικής, νοητικής ή ψυχικής ακεραιότητας του προσώπου· **παραμόρφωση** συνιστά κάθε ουσιώδης αλλοίωση της εξωτερικής εμφανίσεως του προσώπου, η οποία μπορεί να κριθεί ιατρικώς ή και από τις αντιλήψεις της ζωής· **μέλλον**· νοείται η επαγγελματική, οικονομική και κοινωνική εξέλιξη του προσώπου· δεν απαιτείται βεβαιότητα δυσμενούς επιρροής της αναπηρίας ή της παραμορφώσεως στο μέλλον του προσώπου· αρκεί και απλή δυνατότητα κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων· **η χρηματική παροχή που καταβάλλεται στον παθόντα λόγω αναπηρίας ή παραμορφώσεώς του, δεν αποτελεί αποζημίωση**, διότι η αποζημίωση συνδέεται εννοιολογικώς με την επίκληση (και την απόδειξη) περιουσιακής ζημίας, δηλαδή διαφορά μεταξύ αφενός της περιουσιακής καταστάσεως μετά το ζημιογόνο γεγονός και εκείνης που υπήρχε πριν από αυτό· η αναπηρία ή παραμόρφωση δεν σημαίνουν κατ' ανάγκη και πρόκληση περιουσιακής ζημίας στον παθόντα· αρκεί να είναι βέβαιο ότι, ανάλογα με τον βαθμό τους και τις υπόλοιπες περιστάσεις (ηλικία, φύλο, κλίσεις και επιθυμίες του παθόντος) θα έχουν οπωσδήποτε δυσμενή επίδραση στην κοινωνικοοικονομική εξέλιξή του, κατά τρόπο όμως που δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί· **το επιδικαζόμενο εύλογο χρηματικό ποσό εξευρίσκεται** αφ' ενός με βάση το είδος και τις συνέπειες της αναπηρίας ή της παραμορφώσεως και αφ' ετέρου την ηλικία του παθόντος· **αυτοτελής αγωγή με αίτημα την επιδίκαση χρηματικής παροχής, λόγω αναπηρίας ηλικιωμένης** (ΕφΑθ 599/2011 Αρμ. 2014/456. ΠΠρΑθ 1912/2014 Αρμ. 2014/1836).

ΣΧΟΛΙΟ

ΤΟ «ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ» ΤΗΣ ΑΞΙΩΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 931 ΑΚ

Ιδού πού οδήγησε η σφαλμένη (κατά την άποψή μας παραδοχή), κατά την οποία, η αξίωση εκ της ΑΚ 931 είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη της ζημίας του παθόντος : στο να είναι βάσιμη και αγωγή του τελευταίου και χωρίς να συνασκείται από αυτόν και η αγωγή προς αποζημίωση εκ της αδικοπραξίας (εκ των ΑΚ 914, 928, 929), μολονότι δηλαδή – κατά τη ρητή και κρυστάλλινης διαύγειας διάταξη της ΑΚ 931 – ο δικαιικός αυτός κανόνας δεν παρέχει στον παθόντα αυτοτελές δικαίωμα αποζημιώσεως,

παρά μόνο δικαίωμα να ζητήσει από το δικαστήριο να επαυξήσει την αποζημίωσή του, ιδίως ένεκα διαφυγόντος κέρδους, λόγω της αναπηρίας ή της παραμορφώσεώς του και συνεπώς, δογματικώς, δεν νοείται χωριστή άσκηση αγωγής εκ της διατάξεως αυτής [Βλ. τις αντίθετες προς την κρατούσα νομολογία απόψεις επί του προκειμένου ζητήματος, στις μελέτες μου «*Η έννοια του άρθρου 931 ΑΚ*» και «*Αναιρετικοί λόγοι για ψευδή ερμηνεία, άλλως για εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 931 ΑΚ*», σε **Γεωργίου**, *Η αστική ευθύνη από τροχαία ατυχήματα*, (Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2012), σελ. 569 επ. και σελ. 910 επ., αντιστοίχως].

Κυριάκος Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ